

Högsta domstolen
Box 2066
103 12 Stockholm

Överklagande av en hovrättsdom – grov våldtäkt

Klagande

Riksåklagaren
Box 5553
114 85 Stockholm

Motparter

1. CJ

Ombud och offentlig försvarare: Advokaten SB

2. JL

Ombud och offentlig försvarare: Advokaten CP

3. DH

Ombud och offentlig försvarare: Advokaten PB

Överklagade avgörandet

Svea hovrätts dom den 22 juni 2016 i mål B 3686-16

Yrkanden

Jag yrkar att Högsta domstolen, med ändring av hovrättens dom, ska döma CJ, JL och DH för grov våldtäkt till de av tingsrätten bestämda påföljderna.

Frågorna i målet

De frågor som enligt min uppfattning är av intresse ur prejudikatsynpunkt är hur rekvisitet ”särskilt utsatt situation” ska bedömas samt under vilka omständigheter domstolen kan helt bortse ifrån vad en tilltalad sagt under förundersökningen.

Bakgrund

CJ, JL och DH dömdes av tingsrätten för grov våldtäkt. Enligt tingsrätten var det styrkt att JL, dels genom våld och dels genom att otillbörligt utnyttja att

målsäganden befunnit sig i en särskilt utsatt situation, genomfört samlag och oralsex med målsäganden. Enligt tingsrätten hade CJ och DH haft samlag och oralsex med målsäganden genom att otillbörligt utnyttja att hon befunnit sig i en särskilt utsatt situation. Eftersom flera hade begått övergrepp mot målsäganden bedömdes våldtäkterna som grova. Påföljderna bestämdes för CJ och DHs del till fängelse i 4 år och för JLs del till fängelse i fyra år och fyra månader.

Efter att bl.a. de dömda överklagat till hovrätten frikände hovrätten CJ och DH. Hovrätten dömde JL för våldtäkt av normalgraden till fängelse i två år och fyra månader.

Hovrätten var inte enig. Rättens ordförande och en nämndeman var skiljaktiga och ville döma CJ, JL och DH för grov våldtäkt.

Grunderna för min inställning

Enligt 6 kap. 1 § första stycket brottsbalken döms den som genom misshandel eller annars med våld eller genom hot om brottslig gärning tvingar en person till samlag eller till att företa eller tåla en annan sexuell handling som med hänsyn till kränkningens allvar är jämförlig med samlag för våldtäkt.

För våldtäkt döms också den som med en person genomför ett samlag eller en sexuell handling, som är jämförlig med samlag, genom att otillbörligt utnyttja att personen på grund av medvetlöshet, sömn, allvarlig rädsla, berusning eller annan drogpåverkan, sjukdom, kroppsskada eller psykisk störning eller annars med hänsyn till omständigheterna befinner sig i en särskilt utsatt situation (6 kap. 1 § andra stycket brottsbalken).

I kommentaren till brottsbalken uttalas bl.a. följande när det gäller rekvisitet ”särskilt utsatt situation” (Berggren m.fl., Brottsbalken [1 januari 2016, Zeteo] kommentaren till 6 kap. 1 § andra stycket).

Före 2013 års lagändring formulerades brottet så att offret befunnit sig i ett hjälplöst tillstånd.

Gärningsmannen behöver inte använda våld eller hot för att tvinga offret, eftersom denne befinner sig i en *särskilt utsatt situation*. Brottet uppställer därför inget krav på vare sig våld, hot eller tvång. Karakteristiskt för en sådan situation är att offret saknar eller i vart fall har klart begränsade möjligheter att freda sin sexuella integritet. Det krävs således inte att offret helt saknar förmåga att värja sig eller kontrollera sitt handlande. En kraftigt berusad person, som på grund av sin påverkansgrad haft klart begränsade möjligheter att värja sig mot ett övergrepp, kan ha befunnit sig i en särskilt utsatt situation, även om han eller hon inte helt saknat förmåga att uppfatta det sexuella övergreppet (prop. 2012/13:111 s. 112). Det har inte någon betydelse om hindret att värja sig är av fysisk eller psykisk natur. Vad som förr benämndes vanmaktsfall omfattas av begreppet särskilt utsatt situation.

Uppräkningen i lagtexten är inte uttömmande, utan utöver medvetlöshet, sömn, allvarlig rädsla, berusning eller annan drogpåverkan, sjukdom, kroppsskada eller psykiskt störning kan offret på annat sätt med hänsyn till omständigheterna befinna sig i en särskilt utsatt situation. Genom 2013 års lagstiftning har allvarlig rädsla lagts till som en grund. Det ska vara fråga om en rädsla av kvalificerat slag, t.ex. tillstånd av s.k. frozen fright, och avgörande är hur situationen tedde sig från offrets synpunkt (prop. 2012/13:111 s. 113).

Möjligt är att 2013 års lagändring, som utvidgat tillämpningsområdet något för våldtäkt enligt 6 kap. 1 § andra stycket brottsbalken, innebär att man inte längre ställer lika stränga krav på offrets berusning. Ett offer kan befinna sig i en särskilt utsatt situation på grund av en kombination av exempelvis berusning och sömntrycket tillstånd. Omvänt är det möjligt att otillbörlighetsrekvisitet har fått en något större betydelse för avgränsningen av brottet.

Ett *samtycke* kan inte fungera som ansvarsfrihetsgrund, eftersom en person som befinner sig i en särskilt utsatt situation inte är fri att samtycka.

Flera omständigheter kan sammantagna skapa en särskilt utsatt situation eller vad som tidigare kallades ett hjälplöst tillstånd, t.ex. berusning i kombination med att offret befinner sig i en hotfull situation. Bedömningen ska göras av situationen i dess helhet. Flera omständigheter kan sammantagna innebära att en särskilt utsatt situation föreligger även om de var för sig inte varit tillräckliga.

Av kravet på att utnyttjandet ska vara *otillbörligt* följer att givetvis även den som t.ex. är psykiskt störd har rätt till ett sexualliv och ska kunna ha samlag utan att partnern gör sig skyldig till brott. Straffbestämmelsen ska skydda den som befinner sig i en särskilt utsatt situation och till följd av denna inte kan värna sin sexuella integritet. Sexuella handlingar som inte innebär ett angrepp på den sexuella integriteten är inte otillbörliga.

Min bedömning

De skiljaktiga ledamöterna i hovrätten har anfört bl.a. följande (hovrättens dom s. 21 f.).

Vi instämmer i allt väsentligt i tingsrättens bedömningar i de delarna, med undantag av att vi inte anser det styrkt att DH hade uppsåt till att målsäganden befann sig i en särskilt utsatt situation redan vid hans inledande oralsex med henne. Skälen för det, och en del övriga resonemang som vi vill utveckla, följer här. I övrigt hänvisar vi till tingsrättens domskäl.

Målsägandens trovärdighet och tillförlitlighet

Av de skäl som tingsrätten redovisat instämmer vi i slutsatserna att målsägandens uppgifter får ett påtagligt stöd av den övriga utredningen och att målsäganden är mycket trovärdig. Den skriftliga bevisning som CJ åberopat i hovrätten ger inte anledning till någon annan bedömning i det avseendet. När det gäller tillförlitligheten av målsägandens uppgifter har målsäganden i och för sig svårt att minnas delar av händelseförloppet och händelsernas ordningsföljd, vilket är en naturlig följd av hennes kraftiga berusning. Hon har dock varit tydlig med att ange

när det är något hon inte minns. Det har inte framstått som att målsäganden i något avseende har velat anpassa eller ”förbättra” sin berättelse till vad åtalet i målet avser, utan tvärtom har hon verkat angelägen att inte berätta mera än vad hon kan stå för. Utredningen i övrigt ger som nyss nämnts ett påtagligt stöd för hennes uppgifter. Mot den bakgrunden anser vi att målsägandens uppgifter, i de delar hon berättat om tydliga minnesbilder, även är tillförlitliga och kan läggas till grund för bedömningen.

Vad har de tilltalade gjort med målsäganden i hytten?

Vi instämmer i tingsrättens bedömningar när det gäller vilka sexuella aktiviteter som inträffat i hytten och vilket våld som utövats i samband med detta. Beträffande var och en av de tilltalade kan följande konstateras.

Vi delar de slutsatser som tingsrätten och hovrättens majoritet har kommit fram till beträffande de sexuella handlingar och det våld som *JL* har utövat.

DH har under polisförhören på ett mycket detaljerat sätt berättat att han hade oralsex med målsäganden samtidigt som *JL* och *CJ* hade sex med henne. Han har då sammanfattningsvis uppgett att han först var tveksam till gruppsex men sedan tog av sig byxorna och lät målsäganden suga av honom, samtidigt som *JL* låg under målsäganden och utförde oralsex på henne och *CJ* stod bakom målsäganden och hade samlag med henne bakifrån. Målsäganden stod på alla fyra och han själv stod mellan de nedre sängarna och blev avsugen, samtidigt som målsäganden hade sex med de andra. Han har vidare sagt att oralsexet bara varade 10 sekunder och att han inte fick utlösning just då, men att han tror han fick utlösning när de hade vanligt samlag senare. (Se flera citat ur polisförhören i tingsrättens dom s. 36-38.)

Som framhållits av hovrättens majoritet ska uppgifter som lämnats under en förundersökning bedömas med försiktighet. Som majoriteten också redovisat har emellertid *DH* vidgått att han berättat på det sätt som nedtecknats i förhören. Det rör sig alltså inte om någon missuppfattning eller liknande. *DH* var vid polisförhören frihetsberövad med restriktioner och väl medveten om att han var misstänkt för allvarliga sexuella övergrepp. Han biträdades av offentlig försvarare. Han måste då ha förstått att uppgifterna om vilka sexuella handlingar han utfört med målsäganden var av central betydelse för anklagelserna mot honom. Hans inställning var i det här avseendet densamma vid häktningsförhandlingarna i tingsrätten.

DH har ändrat sin version efter att han fått del av de medtilltalades uppgifter. De har inte sagt att *DH* hade oralsex med målsäganden. Att *CJ* inte berättat om detta kan bero på att han inte velat tillstå att de tilltalade samtidigt har haft sex med målsäganden (se mera om det nedan). *JL* har i andra avseenden berättat utförligt om samtida sexuella aktiviteter med målsäganden. Att *JL* inte berättat om *DH*s oralsex med målsäganden kan mycket väl förklaras av att han då haft målsägandens underliv ovanför ansiktet, dessutom med *CJ* strax bakom, och att han därför inte sett detta.

Målsäganden kan i och för sig inte minnas att hon haft oralsex med *DH*, men som tidigare konstaterats minns hon till följd av sin kraftiga berusning inte hela händelseförloppet. Hon minns i alla fall att *DH* plötsligt var med efter att någon av

de andra killarna ropat på honom att komma med och att alla tre killarna var på henne vid något tillfälle. Hennes uppgifter är därför väl förenliga med DHs uppgifter vid polisförhören.

Enligt vår mening finns det ingen rimlig förklaring till att DH under polisförhören skulle ha lämnat felaktiga uppgifter om att han haft oralsex med målsäganden på det sätt han berättat. Uppgifterna är tydliga och det saknas utrymme för missförstånd. De är förenliga med utredningen i övrigt. Vi instämmer därför i tingsrättens bedömning att det är styrkt att DH hade oralsex med målsäganden samtidigt som JL och CJ hade oralsex respektive samlag med henne på det sätt som påstås i gärningsbeskrivningen. Det är vidare utrett att DH efter denna händelse hade samlag med målsäganden, vilket han också vidgått.

CJ har beskrivit att han och målsäganden inledningsvis var ensamma och att hon först utförde oralsex på honom och att han sedan hade vaginalt samlag med henne. Han har vidare medgett att han under en kort tidsperiod hade vaginalt samlag med målsäganden i den övre sängen samtidigt som JL utförde oralsex på målsäganden, men att han snabbt avbröt detta eftersom hans könsorgan kom åt JLs ansikte. JL, som lämnat en mycket detaljerad och tydlig redogörelse över händelserna i hytten, har emellertid beskrivit att CJ deltog i de sexuella aktiviteterna i betydligt större omfattning än vad denne själv velat tillstå. De uppgifter som DH lämnat i polisförhör, bl.a. att JL och CJ hade sex med målsäganden i en av de nedre sängarna och att det kändes precis som en porrfilm, ger också ett starkare stöd för JLs redogörelse över händelseförloppet än för CJs uppgifter. Även om målsäganden har haft svårt att redogöra för detaljer har hon i sin berättelse återkommit till att de var flera på henne och har berättat om några situationer när CJ och JL under händelseförloppet i hytten var kring henne samtidigt. Hon har också berättat att de två tillkallade DH så att alla tre killar var på henne vid ett tillfälle. Hovrätten kan mot denna bakgrund, i linje med tingsrättens bedömning, konstatera att CJ i större utsträckning än han själv medgett har deltagit i de sexuella aktiviteterna även efter att JL anslutit och att han vid i vart fall ett tillfälle haft samlag med målsäganden samtidigt som DH och JL hade oralsex med henne.

I likhet med hovrättens majoritet är det vår uppfattning att det inte är styrkt att CJ har deltagit i det våld mot målsäganden som påstås i hovrätten.

Var målsäganden i en särskilt utsatt situation?

Vi instämmer i tingsrättens bedömning att det är utrett att målsäganden var kraftigt berusad vid det aktuella tillfället i de tre tilltalades hytt. Vi fäster stor tilltro till de uppgifter som målsäganden själv lämnat om sin berusningsgrad och som stöds av de iakttagelser som Sekretess NN6, Sekretess NN7 och Sekretess NN8 redogjort för, även om Sekretess NN8:s uppgifter måste värderas med försiktighet på grund av hans egen berusning. Målsägandens berusning var så kraftig att hon har åtskilliga minnesluckor av händelserna från den aktuella natten. Hennes berusning var enligt vår mening sådan att hon redan på grund av denna hade en nedsatt förmåga att skydda sin sexuella integritet och därigenom åtminstone var nära en sådan särskilt utsatt situation som anges i 6 kap. 1 § andra stycket brottsbalken.

Till detta kommer hur målsäganden upplevde situationen i hytten. Målsäganden har berättat att samlaget med CJ inte var frivilligt från hennes sida. Som vi uppfattat

henne är det dock från det att de blev flera, dvs. när JL anslöt, som hon kände större obehag och blev rädd. Målsäganden har beskrivit hur hon upplevt händelseförloppet därefter, bl.a. hur hon blev flyttad på och låg i alla sängarna och det sätt på vilket männen hade sex med henne medan hon själv kände sig påverkad av alkoholen, rädd och hjälplös och inte vågade eller förmådde göra något motstånd varken verbalt eller fysiskt. Hennes beskrivning, som utförligt redovisas i tingsrättens dom, visar enligt vår mening att i vart fall kombinationen av berusningen och situationen i hytten från att JL anslöt gör att målsäganden var i en särskilt utsatt situation enligt 6 kap. 1 § andra stycket brottsbalken. Det kan tilläggas att vi anser att denna särskilt utsatta situation förelegat även förutom JLs våld mot målsäganden. De övriga omständigheterna har alltså varit tillräckliga för att målsäganden ska anses ha haft klart begränsade möjligheter att skydda sin sexuella integritet.

Slutsatser kring de tilltalades ansvar

Eftersom vi funnit att målsäganden befunnit sig i en särskilt utsatt situation i hytten saknar det betydelse om hon skulle ha samtyckt till sexuella handlingar, eftersom samtycke i en sådan situation inte fritar de tilltalade från ansvar (se tingsrättens dom s. 108). Det ska ändå framhållas att vi instämmer i tingsrättens bedömning att de tilltalades uppgifter om att målsäganden varit drivande och inbjudande till sex i ord och handling under frivilliga former är motbevisade (se tingsrättens dom s. 118), vilket har viss betydelse för uppsåtsbedömningen. I fråga om de tilltalades uppsåt till att ha utnyttjat att målsäganden befunnit sig i en särskilt utsatt situation är det tillräckligt att de haft uppsåt till de faktiska omständigheter som domstolen bedömt innebära detta. De tilltalade behöver alltså inte själva ha ansett att de otillbörligen utnyttjade att målsäganden befann sig i en särskilt utsatt situation (se tingsrättens dom s. 107).

När det gäller JL instämmer vi i majoritetens bedömning att han har haft samlag och oralsex med målsäganden såväl genom våld som genom att otillbörligt utnyttja hennes särskilt utsatta situation samt att detta skett med uppsåt.

CJ, som är den som umgåtts närmast med målsäganden under kvällen, måste ha märkt att hon var kraftigt berusad när han hade sex med henne. I och med att JL anslöt, och därefter även DH, måste CJ också ha förstått att det fanns en klar risk för att målsäganden upplevde situationen med de tre männen i hytten som skrämmande, på det sätt som beskrivits ovan vid bedömningen av om målsäganden befann sig i en särskilt utsatt situation. Enligt vår mening har CJ varit likgiltig inför att det faktiskt förhöll sig på det sättet när han hade sex med henne. Det kan i sammanhanget konstateras att CJ själv uppgett att han avslutade det sista samlaget på grund av att han tyckte det var obehagligt för egen del, och alltså inte på grund av någon omsorg eller oro för hur målsäganden upplevde situationen. Vi finner därmed att CJ hade uppsåt till att otillbörligt utnyttja målsägandens särskilt utsatta situation i vart fall när han hade samlag med henne samtidigt som JL, och sedan även DH, deltog i de sexuella aktiviteterna.

När det gäller DH anser vi att det är svårt att säkert säga vad han hunnit uppfatta om målsägandens berusningsgrad vid det inledande oralsexet med henne, som tycks ha inträffat utan att han deltagit i händelserna närmast dessförinnan. Det är därför inte tillförlitligen styrkt att han redan då hade uppsåt till att målsäganden

befann sig i en särskilt utsatt situation. Vid tiden för det senare samlaget med målsäganden måste dock även DH ha insett hennes kraftiga berusning. Han visste då dessutom att de alla tre hade haft sex med målsäganden samtidigt och kan enligt oss knappast heller ha undgått att märka något av vad som i övrigt hänt i hytten efter det. Enligt oss har han vid samlaget med målsäganden haft i vart fall likgiltighetsuppsåt till att hon befann sig i en särskilt utsatt situation på grund av sin kraftiga berusning i kombination med händelserna i övrigt i hytten.

Detta innebär att vi anser att det är styrkt att de tre tilltalade har våldtagit målsäganden. En våldtäkt ska som regel bedömas som grov dels när offret sammantaget utsatts för flera övergrepp som har utförts av olika personer var för sig och i en följd, dels när fler än en person samtidigt har deltagit i övergreppet (se prop. 2004/05:45 s. 139). Vi instämmer i tingsrättens bedömning att samtliga tilltalade ska dömas för grov våldtäkt.

När det gäller DH konstaterar vi att han i vart fall vid tidpunkten för sitt samlag med målsäganden haft tillräcklig kännedom om sådana omständigheter som enligt uttalandena i propositionen gör att våldtäkten även för hans del ska bedömas som grov.

Överröstade i de här delarna är vi i övrigt ense med majoriteten.

Jag instämmer i de skiljaktiga ledamöternas bedömning och anser lika med dem att CJ, JL och DH ska dömas för grov våldtäkt. När det gäller påföljderna instämmer jag i tingsrättens bedömning (tingsrättens dom s. 124). Hovrättens dom bör således ändras i enlighet härmed.

Prövningstillstånd

Enligt 54 kap. 10 § första stycket 1 rättegångsbalken får prövningstillstånd meddelas om det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas av Högsta domstolen (prejudikatdispens). För att bevilja prövning enligt denna punkt krävs alltså att ett avgörande av Högsta domstolen blir av generell betydelse för bedömningen av framtida mål som innehåller liknande frågeställningar.

Frågan om målsäganden varit i en särskilt utsatt situation har i detta mål bedömts olika av tingsrättens och hovrättens minoritet å ena sidan och hovrättens majoritet å andra sidan. Jag vill därvid framhålla att lagstiftaren i förarbetena till införandet av begreppet ”särskilt utsatt situation” gett uttryck för att avsikten varit att utvidga det straffbara området när det gäller de s.k. utnyttjandefallen (prop. 2012/13:111 s. 26 ff). Majoritetens uttalanden i nu aktuellt hovrättsavgörande ger dock enligt min bedömning uttryck för en mycket snäv tolkning av begreppet ”särskilt utsatt situation”. En tolkning som enligt min uppfattning saknar stöd i motiven. Något avgörande från Högsta domstolen finns ännu inte.

Regeringen har den 28 augusti 2014 beslutat att ge en särskild utredare i uppdrag att göra en översyn av våldtäktsbrottet (dir. 2014:123). Genom tilläggsdirektiv den 13 november 2014 ombildades utredningen till en parlamentarisk kommitté

(dir. 2014:144). Kommittén har antagit namnet 2014 års sexualbrottskommitté (Ju 2014:21). Enligt tilläggsdirektiv den 29 januari 2015 (dir. 2015:5) ska kommitténs uppdrag slutredovisas den 1 oktober 2016.

Jag kan inte av direktiven utläsa att det här aktuella rekvisitet kommer att behandlas av sexualbrottskommittén. Även om så skulle komma att ske ligger en ev. ny lagstiftning på området fortfarande långt fram i tiden. Enligt min uppfattning är det således av stor vikt för ledning att Högsta domstolen uttalar sig angående hur förevarande rekvisit ska bedömas.

Jag vill därutöver anföra följande.

Högsta domstolen har i NJA 2015 s. 702 bl.a. behandlat under vilka omständigheter sådant som antecknats under förundersökningen kan åberopas som bevisning i brottmål och om bevisvärdet av sådana anteckningar (p.18-27).

Som bl.a. hovrätten antecknat (hovrättens dom s. 11) har DH lämnat helt andra uppgifter under förundersökningen än de han lämnade under huvudförhandlingen vid tingsrätten. Vid bedömningen av DHs ändrade uppgifter har hovrättens majoritet uttalat bl.a. följande (hovrättens dom s. 12).

DH

DH har under två polisförhör lämnat detaljerade beskrivningar av hur målsäganden, samtidigt som CJ och JL hade sex med henne, utförde oralsex på honom. Denna uppgift har han också bekräftat vid häktningsförhandlingarna. Efter det att åtal väckts i tingsrätten har han ändrat sin berättelse och förnekat att detta skulle ha inträffat. Han har då uppgett att han var sjuk och gick ner i hytten innan dom andra kom dit och inte – som hans tidigare version byggt på – när de andra hade sex. CJ och JL har båda bekräftat att DH tidigt gick ner till hytten eftersom han kände sig hängig samt att de senare gick ner till hytten för att trakassera honom för detta. Att så skedde får också i någon mån stöd av de videofilmer som åberopats i målet.

Uppgifter som lämnas under förundersökningen ska i och för sig bedömas med försiktighet (se bl.a. rättsfallet NJA 2015 s. 702). I det aktuella fallet har emellertid DH vidgått att han berättat på det sätt som nedtecknats i förhören. Han har alltså inte på något sätt gjort gällande att förhørsledaren missuppfattat honom eller att uppgifterna är tagna ur sitt sammanhang. Den förklaring som DH lämnat angående varför han ändrat sin berättelse (se bl.a. s. 38 och 41 i tingsrättens dom) är svårförståelig med hänsyn till att han vid polisförhören varit medveten om att han var misstänkt för allvarliga sexuella övergrepp och därför måste ha förstått att uppgifterna om oralsex varit av central betydelse i målet. Förklaringen är dock inte så orimlig att den utan vidare kan lämnas utan avseende.

Jag kan därvid konstatera att tingsrätten (se tingsrättens dom s 86-89 och 114-117) och hovrättens minoritet (hovrättens dom s. 22-23) har en helt annan uppfattning angående betydelsen av DHs ändrade uppgifter.

Enligt uppgift av Åklagarmyndighetens Utvecklingscentrum Göteborg har det i underrättspraxis, efter Högsta domstolens avgörande NJA 2015 s. 702, uppkommit en osäkerhet kring betydelsen av ändrade uppgifter under förundersökningen och huvudförhandlingen. Det finns därvid flera exempel där domstolarna torde ha missuppfattat Högsta domstolens uttalanden, särskilt när det som här är uppenbart att det är fråga om en efterhandskonstruktion från den tilltalades sida. Då frågan om betydelsen av ändrade uppgifter är av stor relevans, inte bara för bedömningen av åtal utan även för frågan när och om det kan anses påkallat med häktning med restriktioner, är det enligt min uppfattning av stor vikt för ledning av rättstillämpningen att Högsta domstolen ytterligare uttalar sig angående den här aktuella frågan.

Huvudförhandlingen i hovrätten pågick under totalt fyra dagar. Någon tillkommande bevisning kommer inte att åberopas. För att minimera antalet huvudförhandlingsdagar i Högsta domstolen har jag för avsikt att i stor utsträckning åberopa den muntliga bevisningen genom hänvisning till bild- och ljudupptagningarna av förhören vid tingsrätten. Mot denna bakgrund anser jag att målet är ett lämpligt mål för Högsta domstolens prövning.

Bevisning m.m.

Preliminärt åberopar jag samma bevisning som åklagaren åberopade i hovrätten. Jag ber dock att få återkomma med bevisuppgift och mina synpunkter på målets fortsatta handläggning för det fall Högsta domstolen meddelar prövningstillstånd i målet.

Kerstin Skarp

My Hedström

Kopia till:

Utvecklingscentrum Göteborg
Söderorts åklagarkammare i Stockholm (AM-94728-15)
Kammaråklagaren Olof Vrethammar
Advokaten Elisabeth Mazzi Fritz